

SACRU ÎN TERAPEUTICĂ

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

O practică terapeutică tradițională și naturistă, care cunoaște o impresionantă generalizare, constă în folosirea anumitor lacuri și nămoluri în scopuri terapeutice. În toate timpurile oamenii au acordat un respect sacru izvoarelor de ape tămăduitoare, balneologia având valoarea terapeutică a apelor termale în puritatea misterioasă a Pământului. Apa, prin definiție este elementul principal al spălării, dar apele vindecătoare sunt cele care acționează în interiorul structurilor organismului. Se spune: apele de la Căciulata „spală rinichii”, iar cele de la Olănești „spală ficatul”. România este o țară dăruită de Dumnezeu și cu bogăția apelor minerale tămăduitoare care pot fi utilizate în cura internă sau externă, în funcție de scopul și efectul dorit.

Anumite lacuri și bălți produc nămoluri cu efecte miraculoase. Iată: Amara, Techirghiol sunt lacuri renumite pentru vindecarea reumatismului, a sciaticii și a afecțiunilor ginecologice.

LACUL AMARA

Caracteristicile unice i-au conferit localității Amara rangul de stațiune balneară de interes național. Este un lac natural, situat în depresiunea Crivaia, pe traseul drumului Slobozia - Buzău, o veche matcă a râului Ialomița.

Adâncimea maximă a Lacului Amara este de trei metri, fiind foarte confortabil pentru înot, având o suprafață de 132 ha. Este alimentat doar de șiroaie de ape și din precipitațiile din regiune. Lacul Amara are forma literei S. Localitatea Amara a fost atestată documentar în timpul domnitorului Matei Basarab, iar prima atestare documentară a Lacului Amara o găsim într-un document emis în data de 8 august 1847 prin care doctorul județului Ialomița, Desborn Ștefanovici, cerea autorităților locale să facă demersuri pentru popularizarea apelor minerale ale lacurilor aflate pe lângă Slobozia. Moșierul Dumitru Seceleanu, originar din părțile Buzăului, în anul 1910, reușind să se vindece de o paralizie la mâna dreaptă după un tratament cu împachetări cu nămol sapropelic de la Amara, valorifică la maximum potențialul acestor ape, construind primele instalații balneare.

După Primul Război Mondial, o serie de antreprenori locali au investit pentru construirea primelor hoteluri și a altor instalații balneare. Alexandru Pastia va deschide firma „Instalațiile cu băi calde Pastia cu pensiune”, iar mai târziu, Alexandru Pirimide primește în arendă de la Ministerul Industriei și Comerțului un teren de 10 ha și, împreună cu asociatul său Mircescu, înființează firma „La Plantație”, iar Tase Alexe a înființat, de asemenea, societatea „Sănătatea Nămolului Amara” ce avea în administrare un hotel cu restaurant și cazinou, două plaje, teren de tenis.

În anul 1949 aceste societăți au fost naționalizate și Amara a devenit o stațiune a sindicatelor, membrilor cooperatori și a pensionarilor. În perioada comunistă au mai fost ridicate hoteluri noi și alte două complexe balneare, ce au fost inaugurate la începutul anilor 1970. Primul savant care a executat lucrări științifice de cercetare a Lacului Amara a fost Petru Poni, în anul 1887, care a promovat importanța nămolului sapropelic negru bogat în sulf, magneziu și clorură de sodiu. Medicamentul cunoscut sub numele „Amar-Pell”, reprezentând prima formă omologată injectabilă ce valorifică bioenergetic nămolul, este invenția doctorului Ștefan Ionescu-Călinești, dar, dintre realizările sale, trebuie menționată și construcția unei policlinici moderne în stațiunea pe care o denumea „perlă a Bărăganului”, „Amar-Pell-ul a fost promovat în anii 1980 în 120 de state de pe toate meridianele lumii”. Guy Ebrard, președintele Federației Internaționale de Balneologie, a declarat: „în timpurile noastre, când condițiile artificiale și epuizante ale vieții actuale apasă asupra omului, balneologia reprezintă o întoarcere la natură. Dar această reîntoarcere la natură nu se bazează numai pe tendința spontană a omului modern de a redescoperi o metodă naturală de tratament, ci și pe progresele medicinei experimentale și ale cercetării științifice”.